

La humanitat

Any II : Núm. 191
Barcelona, 21 de juny de 1932

Redacció i Administració, Pelayo, 56 segon :-: Telèfons 16407 i 16408
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador LLUIS COMPANYS

LA TOLERANCIA AMB ELS ENEMIGS DE LA REPUBLICA

El doctor Albiñana té, a Les Hurdes, una guàrdia personal

Llegim que al cèlebre doctor Albiñana, un dels enemics més aferrissats de la República, se li consent tenir al poblet de Les Hurdes on resideix una guàrdia personal que acampa en tendes de campanya i que aprofita el temps per a fer propaganda contra el règim en aquelles encontres.

I també ens assabentem que el tristament famós doctor visita aquells indrets "per a elegir el lloc on ell farà complir la pena d'exili als que ara governen". Això, tan grotesc, ho recullen els diaris monàrquics de Madrid sense que ningú els digui res.

El Govern, en tolerar aquestes actituds de pinxo, no creiem que hi guanyi res. Per això ens estranya que ho toleri.

QUESTIONS DE CERVESA

Baralles entre «barons americans»

Nova York. — El "baró de la cervesa", Vanmie Higgins, la seva mare, la seva dona i la seva filla, han estat atacats amb una metralladora portàtil, en el moment que sortien de la seva residència de Brooklyn, per vuit "gangsters" que els havien seguit amb dos potents automòbils.

Higgins, greument ferit per tres trets, va estar portat immediatament a l'hospital, on va morir poc després; les tres dones que l'acompanyaven, van resultar il·leses.

EL «CAU FERRAT» DE SITGES

Serà inaugurat aquest estiu amb un ball de trajos de l'època del Sr. Esteve

En finir l'insigne patrici Santiago Rossinyol, tothom es va preguntar: Què serà del "Cau Ferrat"?

Pocs dies després, per disposició testamentària, la famosa col·lecció que donava a Catalunya i l'Ajuntament de Sitges n'era el propietari que havia d'atendre la seva conservació.

El testament de Santiago Rossinyol prohibeix al nou propietari la venda o pignoració de qualsevol dels objectes de la important col·lecció, així com l'edifici del "Cau Ferrat". Si aquesta clàusula fos incompleta, l'Ajuntament de Sitges perdria la propietat del "Cau Ferrat" i aquest passaria a ésser propietat de la Junta de Museus de Barcelona.

Hem aprofitat un moment de conversa amb el director dels Museus d'Art, senyor Joaquim Folch i Torres, per a informar-nos d'aquest assumpte del "Cau Ferrat de Sitges".

El senyor Folch i Torres, amb la seva habitual bonhomia, ens ha dit:

—Per la forma com el "Cau Ferrat" fou donat a la vila de Sitges, necessitava la constitució d'un Patronat que tingués cura de la seva conservació. Les despeses que això comportava eren superiors a les que l'Ajuntament de Sitges podia suportar i l'alcalde d'aquell Ajuntament feu gestions que han tingut per resultat la constitució d'un Patronat mixt integrat per elements sitgetans, per la Junta de Museus i per un membre de la família Rossinyol.

—Qui el compon, aquest Patronat?

—D'acord amb l'Estat, que ha atorgat l'exempció total dels drets corresponents, s'ha nomenat el següent Patronat: President, el conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Ventura Gassol; vice-president primer, l'alcalde de Sitges; vice-president segon, Josep Llímona, president de la Junta de Museus, i vocals els regidors de la vila de Sitges senyors Planes, Julià i Ibáñez, i els senyors Pere Comes, Soler i March i Joan Rebull, de la Junta de Museus. Com ja he dit, també té un lloc al Patronat la senyora vidua de Santiago Rossinyol o un altre que aquesta elegeixi.

—I els artistes, no hi tenen cap representant, al Patronat?

—Sí, per bé que la vila de Sitges hi estava ben representada al Patronat, hem cregut necessari que hi hagués també una representació dels artistes sitgetans. Hi hem afegit els pintors Joaquim Sunyer, Mas i Fontdevila, el literat fill de Sitges Trinitat Catasús i l'escultor Pere Jau.

—Què ha fet el Patronat?

—El Patronat del "Cau Ferrat" no s'ha constituït encara; però la Junta de Museus ha inventariat tot l'existent al "Cau Ferrat". Tots els objectes han estat numerats i fotografats. Se'n faran tres exemplars d'un àlbum fotogràfic, un per a la família Rossinyol, un per a l'Ajuntament de Sitges i un altre per a la Junta de Museus.

—I el "Cau Ferrat", quan s'inaugurarà?

—La inauguració del "Cau Ferrat" tindrà lloc aquest estiu, quan el Patronat estigui definitivament legalitzat. La inauguració serà feta amb tota solemnitat. Més ben dit, l'acte tindrà un aspecte solemne i un altre de popular.

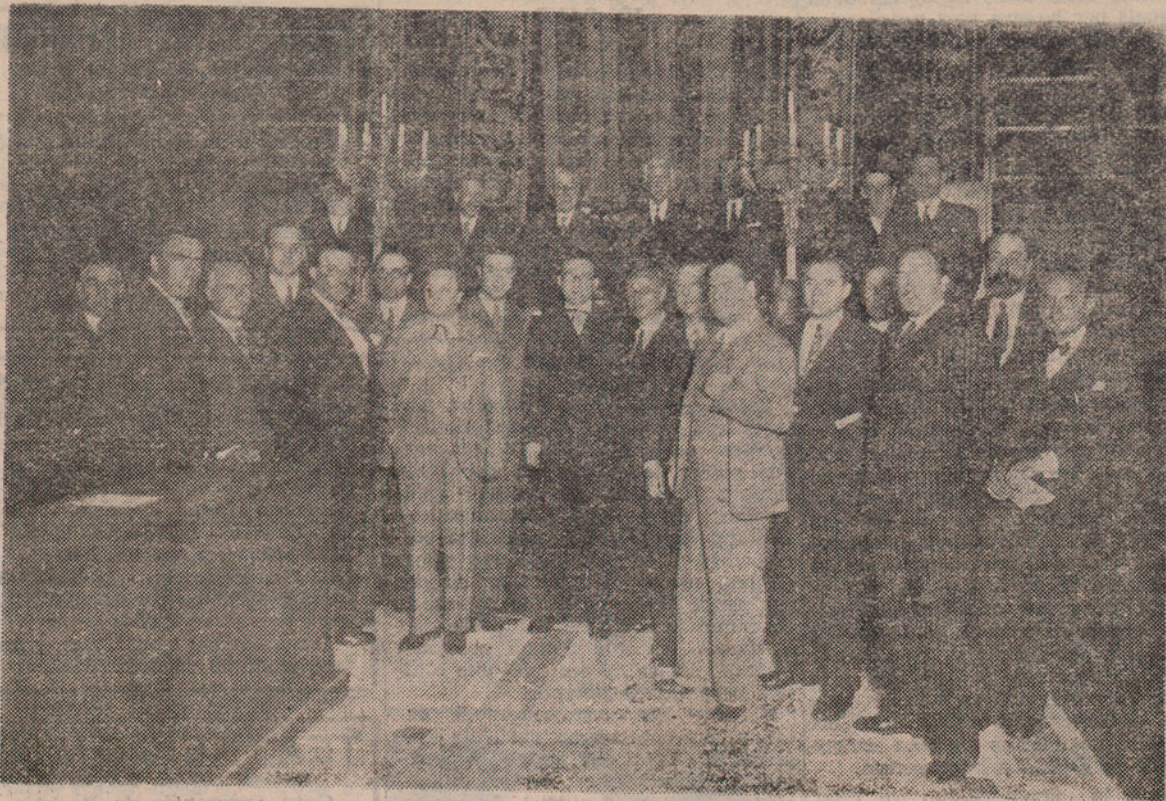
—Què seran aquests actes?

—Tots dos se celebraran al mateix lloc. Es parla d'aixecar un envelat a la platja de Sant Sebastià, on s'hi faria la cerimònia de lliurament del "Cau Ferrat" a la vila, i a la tarda tindria lloc la festa popular consistent en un ball de vestits de l'època del senyor Esteve.

—Ens sembla una magnífica idea. D'aquesta manera tot el poble col·laborarà a la festa de recepció del "Cau Ferrat" que per a Sitges serà un ver esdeveniment.

El senyor Folch i Torres, abans de donar la conversa per acabada, ens diu:

—La Junta de Museus, entenent l'alta valor de la col·lecció continguda al "Cau Ferrat", portarà a Sitges tots els ferros que posseïx al Museu Arqueològic, per tal d'ampliar la col·lecció que pacientment recollí l'insigne Santiago Rossinyol.

Els parlamentaris catalans, reunits a la Generalitat, sota la presidència del del senyor Macià, per a canviar impressions sobre la marxa dels debats de l'Estatut.

UNA REPÚBLICA IRLANDESA?

L'Estat lliure d'Irlanda s'uniria amb l'Ulster per a constituir-la

Londres. — Les relacions anglo-irlandeses són lluny d'haver esgotat els recents debats de la Cambra dels Comuns. Malgrat les disposicions conciliants, manifestades per M. De Valera en la seva darrera nota al Govern anglès, sembla que l'exposat verbalment a Londres i a Dublín no han fet altra cosa que precisar l'oposició que hi ha entre els dos punts de vista. En un interviu, Mr. Pollock, ministre de Finances de l'Ulster, ha declarat que la població d'aquella província, en una gairebé unanimitat, està resolta a no ésser incorporada a una República irlandesa, la qual creació ha estat demanada per Mr. De Valera.

Per altra banda, l'opinió de Scrutator, al "Sunday Times", és que la unió de les dues fraccions irlandeses no és pas una utopia; Scrutator diu que està d'acord amb Mr. De Valera, quan declarà que l'"home rule" no serà mai un èxit en tant que Irlanda no sigui unificada. Posa, però, igualment la qüestió: "De quina manera aquesta unió pot produir-se?"

CATALUNYA HA DE CONSERVAR LA SERENITAT DE QUE VE DONANT MOSTRES.

QUE NINGU ES MOGUI NI UNA RATLLA MES ENLLA DEL QUE LI SIA MANAT! SON LES AUTORITATS DELS PARTITS CATALANS LES QUE, EN CADA MOMENT, DONARAN LA DIRECCIO QUE CALGUI IMPRIMIR EN LA CONDUCTA DEL NOSTRE POBLE. LES ACTITUDS ISOLADES, ELS GESTOS INDISCIPLINATS DE MINORIES INDIVIDUALS, JA HAN FET PROU MAL

ELS ENEMIGS DEL GOVERN

Alba i Maura anuncien calamitats

El corresponsal polític del Brusi, a Madrid, seguint la seva campanya antirepublicana, es dedica a escampar pessimisme.

Vegis el que diu en la seva crònica d'avui:

"Hablando el ex-ministro señor Alba, con algunos amigos, de las dificultades políticas del momento presente, afirmó que ellas representan poca cosa comparadas con las que vendrán cuando llegue la discusión del Estatuto a la altura del artículo 11. Al fijar —dijo el notable orador— las facultades y el alcance de que irán provistas las delegaciones, surgirán las mayores protestas, planteándose entonces a los socialistas, por ejemplo, un pleito de conciencia entre sus ideas y las conveniencias accidentales del momento.

Más explícito categórico y terminante, el señor Maura charlando esta mañana con algunos amigos en el paseo de la Castellana, afirmó que a su juicio se aproximan acontecimientos políticos de primera magnitud. —El día 10 de abril de 1931 anuncié que a la Monarquía le quedaban pocos días de vida. Ahora — exclamó — digo lo mismo del Gobierno Azaña."

PETITS DIALEGES

Ahir, un cònegut joier barceloní, ens deia:

—Això de les creus al pit ha estat per a nosaltres un mal negoci. Cregut que totes les dones en portarien, n'hem fet fer d'or i platí... i res. Se n'han venut molt poques.

—Es que no en porten?

—Sí... però les duen d'alumini.

Un ex-regidor dels temps de la Dictadura:

—El Borbó és un bretol!

—Caram! Vós opineu així?

—Sí. Què té d'estrany?

—Com que, mercès a la Monarquia, vos vàreu ésser algo...

—Sí, sí; però no oblideu que el Borbó, quan li va convenir, va deixar-nos penjats, com aquell qui diu abandonats a les feres.

—Doncs, què us pensàveu?

—Es que és molt trist que els monàrquics d'abans de la Dictadura ara puguin ésser "republicans de tota la vida", i nosaltres no.

Quan Esplà, a París, va bufetejar el Carretero Audaz li va costar la feta dotze francs i mig.

Per haver bufetejat un senyor que abans feia de rei, un obrer espanyol s'ha vist condemnat a sis mesos de presó.

El senyor Esplà d'això té motius per a estar-ne mortificat.

1923. Dictadura fins a 1930. Dictadura Berenguer, 1931. Uns quants revolucionaris, molt pocs — els que ens portaren la República — es guanyaren l'exili o la presó. A Jaca caigueren uns màrtirs.

1931-1932. Els revolucionaris, els extremistes, ara que no es necessiten, surten com a bolets.

Parla un tradicionalista:

—Això de què no se'n detri cantar la marcha real i cridar visca el rei, és un atropell, un atemptat als nostres drets. La República és tirania, despotisme i dictadura. No hi ha llibertat...

—Bé; però, si quan la Monarquia no deixava onejar la bandera catalana, i fins ens privava de cantar La Santa Espina, ¿què opinàveu vosaltres?

—Ah, bé! Allò era en altres temps!

CAL SOLUCIONAR EL PROBLEMA DE LA TERRA

LA REPÚBLICA ES L'ESPERANÇA DEL RABASSAIRE. — LA JUSTÍCIA D'UNA CAUSA

"Gent del camp, gent del llamp". Tament la dita sembla quedar desmentida en contemplar aquella joia de camps ubèrrims que poden trobar-se a les contrades tarragonines. Dirieu que el pagès d'aquell camp ha deixat ja tota inquietud per viure sols per aquella terra benedicta i fer-la produir sense reparar ni en el seu propi viure, que ja no hauria d'ésser-li plaent si no fos per lllurar-se a l'amor del terrós.

I això que podem dir del pagès de les contrades tarragonines podem també aplicar-ho a tots els pagesos de la terra catalana. Però la notícia cruel ens ha vingut del Camp de Tarragona i per això ha estat d'allí que la imatge se'n ha ocorregut en primer terme.

Escolteu el que ens diu la notícia:

UNS RABASSAIRES HAN ESTAT DETINGUTS

I de seguida ens hem preguntats: ¿Per què poden haver estat detinguts uns rabassaires, en qualitat de tals? Quasi no podiem comprendre com això podia haver estat.

Un telegrama cursat al president del Consell de Ministres i al ministre de la Governació ens donava l'entrada per a escatir tota l'enranya mateixa